

25/8

Rysk fräckhet och svensk tröghet

Som väntat var svarade Ryssland blankt nej på förslaget att dess anspråk på ett flerdubbelt vidare territorialvatten än andra stater skulle hänskjutas till den internationella domstolen i Haag. Motiveringen är mycket enkel: den här saken bestämmer vi själva, och ingen annan stat har att göra med den. Enligt samma motivering kan Östersjön proklameras som ryskt innanhav, det visar bäst hur på en gång brutalt och befängt man resonerar. Dess bättre tycks den svenska demokratiska pressen denna gång vara enig om att Sverige inte bör böja sig för detta svar. Man skall vara bra förhärdat för att inte reagera då Ryssland — under ackompanjemang av den våldsammaste "fredspropaganda" — behandlar två små staters rättskrav som luft.

Den svenska regeringen har inte givit vika, men den har varit trög i vändningarna. Den svensk-danska not som nu besvarats av ryssarna avgavs mer än ett år efter den senaste aktionen i frågan. Vad man nu skall göra är oklart. En hänvändelse till Förenta nationerna kan övervägas, trots risken för att väcka rabalder utan att vinna något. Något kunde däremot vinnas genom en konvojering, med kontroll av att Ryss-

land åtminstone låter svenska och danska båtar vara i fred utanför den gräns ryssarna själva deklarerat — hittills har de ryska myndigheterna inte ens respekterat sina egna egenmäktigt utfärdade regler. En ändring i dessa regler är det hopplöst att få till stånd. Repressalier från svensk och dansk sida vore visserligen i detta fall, enligt hr Undéns egna uttalanden, folkrättsligt korrekta, men utrikesministern Undén är i en fråga av denna art en helt annan man än folkrättsexperten, Ryssland får fortsätta med sina övergrepp och med att ropa "Hoppla" då de små staterna klagat.